

откриха отзиви от страна на котленци в подкрепа на тези му намерения. Стамболови привърженици пък съобщават, че той е техен кандидат в Сливен. П.Хитов бърза да опровергае чрез вестника компрометиращия го слух. Той проявява коректност, призовавайки гражданите "пред вид високите интереси на Отечеството, да изберат тези люде, които ще им покаже комитета на народната партия".²⁷ Неумел в тайните партизански ходове, П.Хитов издига след това кандидатурата си за Сливен. Привърженик на честния открит двубой, но попаднал в клопката на интригите, той с горест изпива злъчната чаша - вестникът "съветва дядо Панайота да се остави от депутатската севда, защото в камарата не отиваме войводалк да правим и ножеве да въртим, а се изисква знание и опитност за създаване Закони". За депутати от Народната партия са избрани Петър Папанчев и Христо Дограмаджиев в Сливен и Стефан Иванов в Котел.²⁸

Възрастният войвода търси своето място в новата реалност, но често трудно се вметва в нея.

Лишен е от възможността чрез НС да подкрепя наново котленци, но е близък с много от тях. До последните си дни в 70-те години на ХХ в. Петър Кръстев - Баку си спомня срещите с него и обаянието му. Котленци знаят и помнят, че в околностите на града П.Хитов е минавал с четата си, а през Освободителната война предвожданият от него отряд е бил упование за опълченци и руски войски.²⁹

Гражданската позиция на Панайот Хитов го разграничава от бездушното към народните съдбини на много негови съвременници след Освобождението. Справедливостта, като израз на съпричастност към значимите ценности, е определяща за тази открояваща се и днес в паметта на българина фигура.

Тези черти от личността му допълват неговия витален образ.

1. Косев, К. П.Хитов. Живот и революционна дейност, С., 1963, с.3. 2. Пак там, с.99; Сироманова, Ж. Участието на П.Хитов в Освободителната война и обществено-политическия живот на страната. В: П.Хитов. Как станах хайдутин, С., 1982, с.323. 3. Хитов, П. Моето пътуване по Стара планина, С., 1962, с.68. 4. Пак там, с.44-46; Хитов, П. Спомена от хайдутството, С., 1975, с.14-16; Хитов, П. Как станах..., с.126-127. 5. Хитов, П. Как станах... Дневник на писаря на четата Ив.п.К.Кършовски, с.291. 6. Хитов, П. Моето пътуване..., с.90. 7. Пак там, с.92. 8. Хитов, П. Как станах..., с.237; за него вж.: Радева, С., М.Колибаров. Кишелевият род от Котел. В: Котленски родове, Котел, 1996, с.167. 9. Свидетелство на Киро Стоянов от 12.VII.1893 г., инв. № 1275/76 г., архив МКВ. 10. Косев, К. Цит. съч., с. 21-38. 11. Дневници стенографически на VI ОбНС, I ред. сесия, кн. I, С., 1890 г., с.61. 12. Пак там, с.62. 13. Пак там, с.173. 14. Хитов, П. Моето пътуване..., с.61. 15. Тук и по-нататък по въпроса вж.: Дневници стенографически на VI ОбНС, III ред. сесия, кн. III, С., 1893, с.12-13. 16. Трайков, В. Родът на Г.Ст.Раковски. В: Котленски родове. Котел, 1996, с.44; Чолов, П. Родът на Раковски, С., 1996, с.86-90. 17. За него вж.: Радева, С. Следосвободенски военни дейци - В: Котел - град на великани. Котел, 2002, с.193-196. 18. Тук П.Хитов греши - през есента на 1854 г. Раковски се укрива в майчината си къща у Нанка Търпанка /бел. авт./ 19. Дне-